

Паритъ и тѣхниятъ произходъ.

Когато хората напреднали и почнали да добиватъ повече продукти, отколкото имъ били нуждни за лично употрѣбление, тѣ започнали да си размѣнятъ излишецитѣ.

Повецѣтъ давалъ на рибаря излишека отъ убития ловъ и въ размѣна на това получавалъ риба. Земедѣлецѣтъ размѣнялъ излишното си жито съ дърва, които дърваритѣ му предлагали. Други давали овощия и зеленчуци и въ замѣна на тѣхъ получавали кожи, еленови рога и др.

Тая размѣна била свързана съ голѣми мжнотии и неудобства. Често пѣти предложениятъ за размѣна предметъ не билъ такъвъ, какъвто го желаелъ човѣкътъ, комуто го предлагали. Или пъкъ предметитѣ, които били размѣнявани единъ за другъ, не били еднакво ценни. Въ такъвъ случай ставало нужда да се добавя нѣщо къмъ единия предметъ.

За да отстранятъ тия мжнотии, отдѣлнитѣ племена измислили мѣрила, споредъ които оценявали, какво струватъ размѣняванитѣ предмети.

За мѣрила били избирани такива предмети, които били еднакво потрѣбни на всички хора и могли лесно да се размѣнятъ.

За такова мѣрило у ловджийскитѣ и скотовѣдскитѣ племена служили животнитѣ и тѣхнитѣ кожи, у земедѣлскитѣ — житото и плодетѣ, у войнственитѣ племена — оржието и робитѣ.

И въ сегашно време у нѣкои азиатски народи за мѣрило служатъ чаятъ, чаенитѣ пакетчета, у нѣкои южноафрикански племена — особени черупки, а у други — финикови дървета, палмови орѣхи и др.

Тая стока, която се употрѣбява като посрѣдническо срѣдство при размѣната, се нарича **пари**.

Следъ дълги лутания, опитѣтъ научилъ хората, че металитѣ сж по-удобно мѣрило на размѣната, отколкото сж животнитѣ и другитѣ предмети. По-удобни сж затова, че сж по-трайни; че по тежина и обемъ сж по-малки; че лесно могатъ да се дѣлятъ; че издържатъ на по-дълга размѣна и че иматъ красивъ видъ.